

f) svarer til nugældende § 63, Stk. 1, og for saa vidt til F. F. § 194, Stk. 1, Pkt. 1, blot at Tidsrummet her kun er sat til 3 Maaned. Resten af F. F. § 194, Stk. 1, maa udgaa under Hensyn til den ændrede Affattelse af Hovedreglen i § 191 (F. F. § 192).

g) Denne Betingelse findes ikke udtrykkeligt udtalt i den nugældende Lovgivning, men det er en naturlig Forudsætning for Hjælpens Ydelse, at Ophøret af Sygekassehjælpen ikke maa skyldes den paagældendes Misligholdelse af Sygekasselovgivningens Regler eller Overtrædelse af Sygekassernes Vedtægtsbestemmelser, og dette har hidtil været fulgt i Praksis. Naar Ydelsen af fortsat Sygekassehjælp nu fastslaas som en Ret for de paagældende Personer, bør det formentlig udtrykkeligt udtales, at Sygekassehjælpens Ophør ikke maa skyldes svigagtigt Forhold fra den paagældendes Side eller hans Forsømmelse med Betaling af Kontingent; ved denne sidste Bestemmelse har man haft for Øje, at det ved F. L. F. § 15, Stk. 1, er paalagt et ubemidlet Sygekassemedlems Opholdskommune i de i Paragrafen nærmere angivne Trangssituationer at yde Medlemmet Tilskud i fornødent Omfang til Betaling af Medlemsbidrag til Sygekassen.

Da F. F. § 87 g udgaa af Lovforslaget, har man ex tunc formuleret Reglen om forargeligt Levned (Pkt. e) fuldt ud i Overensstemmelse med F. L. F. § 38, Stk. 2, Nr. 3. Men hvis en tilsvarende Regel forud for nærværende Paragraf bliver fastsat i Lovforslaget om offentlig Forsorg, bør nærværende Paragraf formentlig forsaa vidt angaar Pkt. e ændres til blot at indeholde en Henvisning til en saadan forudgaaende Bestemmelse om forargeligt Levned.

I § 193 er anført de Aarsager, som bringer en løbende fortsat Sygekassehjælp til Ophør, bortset fra Hovedreglen i § 191, Stk. 1, om Hjælpens Omfang, jfr. § 194. Udvalget har fundet Anledning til at indføje som en ny Betingelse, at en i Henhold til disse Bestemmelser understøttet Person er pligtig at undergive sig det sociale Udvalgs paa Lægeerklæring begrundede Fordring om Sygebehandling. Det vil sikkert være af Betydning at have en saadan Regel, idet det derved opnaas, at saadanne Personer ikke, saaledes som det nu alt for ofte er Tilfældet, i lange Tider oppebærer Understøttelse, hvor denne paa et meget tidligt Stadium kunde være bragt til Ophør, hvis den paagældende i Tide var kommet under Lægebehandling.

§ 194 er forsaa vidt angaar Stk. 1—3 svarende til F. F. § 195, Stk. 1—4, idet Udvalget dog, hvor det drejer sig om at omsætte Pengehjælp til Sygehjælp, maa formene, at Beregningen bør ske paa Grundlag af den for Sygekassepatienter paa vedkommende Sted gældende Takst og ikke efter den for selvbetalende Patienter paa vedkommende Sted gældende laveste Takst. Stk. 4 er nyt og er indsat under Hensyn til Bestemmelsen i F. L. F. § 18, Stk. 1, Nr. 4, hvorefter Sygekasserne har Pligt til at yde $\frac{3}{4}$ af Betalingen for Insulin og Leverpræparater m. m. Da en med disse Præparater paabegyndt Kurs Fortsættelse som Regel er en Livsbetingelse for de paagældende Personer, skønner Udvalget det for naturligt, at den fortsatte Sygekassehjælp omfatter saadanne Ydelser efter de for Sygekasserne gældende Regler, altsaa saaledes, at der er Pligt for Kommunen til at betale $\frac{3}{4}$ af Udgiften under Forudsætning af, at Lægen erklærer, at Anvendelsen af saadant Præparat er nødvendig. Men ligesom Sygekasserne under Hensyn til den Byrde, der ved fornævnte Bestemmelse herved lægges paa dem, i Henhold til F. L. F.s § 13, Stk. 2, in fine, faar Godtgørelse for sine Udgifter til disse særlige Medicinydelser, forekommer det Udvalget rimeligt, at Kommunerne, der ved nærværende Paragraf faar en tilsvarende Betalingspligt paalagt, faar en tilsvarende Godtgørelse fra Staten for sine heromhandlede Udgifter, og man har derfor indsat en hertil svarende Bestemmelse i Stk. 4 in fine.

Opmærksomheden henledes herved paa, at der i denne Anledning (jfr. ogsaa nedenfor ad § 198) formentlig bør foretages en Tilføjelse i F. F., § 68, idet der i Paragrafens Stk. 1 under c) bør tilføjes efter »§§: »194, Stk. 4, og 198, Stk. 3«.